

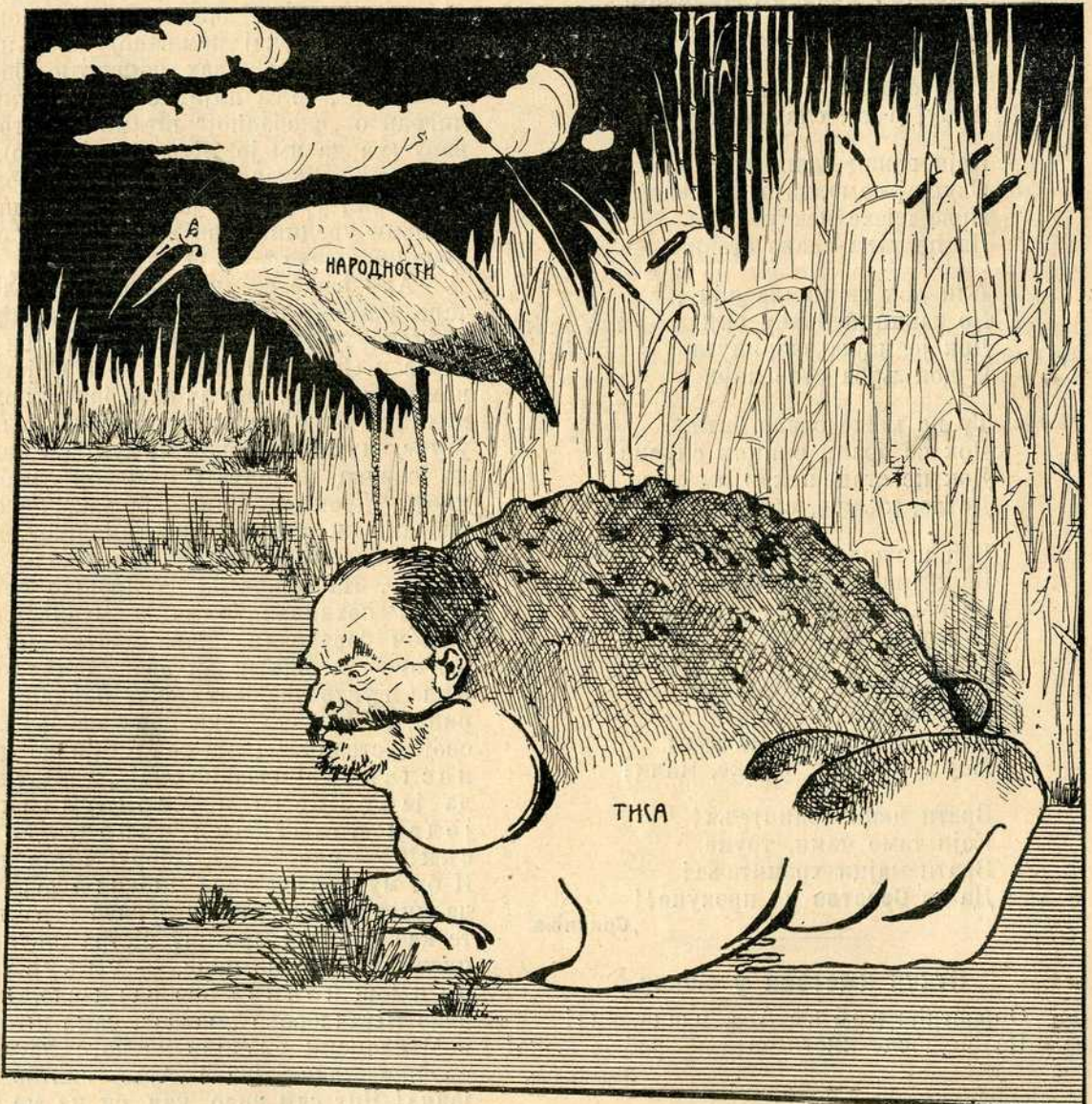

СТАРМЛАДИ

ХУМОРИСТИЧНО-САТИРИЧАН ЛИСТ.

Уређује: Стармлади. — Цена је листу: на год. К 8.; на 1/2 год. К 4, на 1/4 год. К 2.

Крекетуша и рода.

Рода: Добро, добро, крекећи ти само... ама прогутала сам ја и надувенијих жаба од тебе...

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Позив на претплату.

Овим бројем истиче претплата за **другу четврт** или пола године, те отварамо претплату

на III-ћу четврт,

која стаје К 2.— или свега К 4.— до краја године.

Ми смо и овим бројем прилично закаснили кривицом наших уредних неплатника, који поред свих наших опомена претплату и даље остају дужни, тако да ми ни толико од листа до листа не можемо да прикупимо да бар штампу платимо.

У скорим треба да изиђе дупли број, те молимо г. г. претплатнике да нам приложеном новч. упутницом пошаљу претплату, како не би напустио прекид у шаљању листа.

Управа „Стармладог“.

Поклич виле са Ловћена.

Са Ловћена, кршне горе,
Српска вила гласно виче:
„Чујте децо Црне Горе,
А чуј и ти, слављениче!

Који венац славе тражи,
Слушај само, што ћу рећи:
Прво грехе нек ублажи,
Па ће тада славе стећи.

Али док ти мемла љута,
По тавници браћу бије,
Док је мајка забринута
И док љуба сузе лије,

Ту не може славе бити.
Док се браћи синцир спрема
Док не станеш крв им лити,
Дотле, књаже, славе нема.

Већ погледај сирочаде,
Како цвили, сузе лије, —
Због „уставне“ твоје владе,
И остале крвопије!

Чујеш народ како кука,
А слобода како цвили,
Што их стеже твоја рука,
Мој „уставни“ књаже, мили!

Врати деци хранитеља!
Који тамо чамп, труне,
Врати мајци хранитеља!
Да те **Српство** не прокуне!!

Српкиња.

Откуп кметова у Босни.

Опростите робље Ага, влада, ено!
Па ће после кмети бити — робље њено!

Заробљени.

Куфер у мјесто зембиља.

Вала бели, од како нам нема рахметли Џумбушчије — остасмо без зембиља, у ком су онако лијепо бутун трпани сви куферашки босанско-херцеговачки угурсузлуци, управо разни регирунгсрати, герихтсрати, финансирати, „оф“рати и већ на ту сорту — почевши од гологузих племића све до разнијех длузтиша па инкљусеве сваковрснијех прдектера, учкурхамидија, мехкиша, фуртимаша, франковаца и друге политичке жгадије и гмизаваца — сад се по чаршији разгмизала онако апићаренде па не знаш гђе ћеш на коју од тих звијерки нагазити. Видимо да није друге, него ћемо им морати сав рест „укопације“ ћереста и сурунтија у наш куфер стрпати. Који куфер је бољи од крокодилске коже, јер је из образа Штадлерових језуита, „а од те коже мутлак нема твђе ни дебље међу махлукатом“ — што рекао рахметли Саво Скарић, лахка му „босанска земља“ била, као што и он није био тежак „босанској земљаној“ због имунитета, којим га је сам Алах заштитио био против „земљане“, те га није могла под никакви палиграп о „слободној“ штампи — стрпат у бувару (ма да им је „пун бува“ био), док им трајаше „сезона“ „час врисни народ, јаукни одговорни уредник; јаукни народ, врисни одговорни уредник, све хефта секиз, одговорни уредник докуз.“ —

Али каже се „врјеме гради куле низ Котаре, врјеме гради, врјеме разграђује“... и добисмо „устав“, Те рекосмо у себи: „Помоз Боже и Свјети Никола!“ — а Свјети Никола нам отпоручио: „Ја ћу вам, браћо, помоћи, ама махните и ви рукама!“ Вама безбели за овај угурсузлук прдектерско-језуитске нахлепе мало је рука (и шака!) него би требало неки чибук, дреновак или чабрњак, да се човјек одбрани од кијамета фуртимашког. А вала не би им на одмет био ни који наџак или гаргија... Па ваљда би их прошао ћенф с њиховим пехливанлуцима и музиверлуцима у нашем босанском „парламенту“ (што Чваба рек'о) — и њих и њиховог хализ оберкуфераша и угурсуса језуитског бискупа фра Шарифа, што онако неки дан у сабору по налогу своје „странке“ (која се састоји из цигло два посланика) избацио онај „атентат на мозак“ да је „у Босни и Херцеговини само један политички народ и то хрватски!“ — направи у сабору читав џумбус... И би му се вала неки чибуци о леђи окрхали, да није одмах јунак стругнуо с егленука; те као оно кад противу вјетра пљунеш, па ти пљувачка у лице пане, — упљува сам себе и још полиза као пас масло. Оно јес' то неко Штадлерово „масло“, само што су Срби и Мусломани скочили на поге лагане, те му слошки подвикнули: „Ајде, сиктер прдљаво једна! Нит сам знао кад си на ме пао, нит

ћу знати када ћеш отићи.“ И он после савио реп као куја и шути жгадија као куферашица са „Исета“. Ма добро вели српска пословица: „Слијепац на коњу, курва на дому и уш за огрлицом, да те Бог сачува!“

Тако опет неки дан ти политички јолпази и франкови санкилоти почеше у свом смољавом „Hrvatskom Bјedniku“ и дрљавом „Bosnische Pestu“ — баљезгати о некој „великој српској пропаганди.“

Идем ја тако чаршијом по шехер Сарајеву да накупим материјала за куфер, а преда ме ти испаде нека чвапска обријана њупска, те ми назва: „Гутен морген, комши пошњак!“

А ја му одговорих:

— Гутај брте, што хоћеш, право ми је, само ја чвапски ни окинути. Него српски ћосо, српски...

— Ја не знаш топро ћирилиц!

— Ћириш ти се за стражњицу прибио, ја српски говорим, а не ћирилки.

— Халт, славиш... slavisch...

— Славим, грдобо ћосава, како не би славу славио кад сам прави Србин.

— Ает'ан комшија, вас ист тас јеџт видрум од тога фашека тица, ви хаје тер, но тај тица што је аузмаширен пах Булгарујен.

— Но ја, ти куса сврако, мислиш оне наше дичне сиве соколове, који одлетеше братском јату на слет свих словенских соколова у Софију.

— Ја, ја, со етвас мај либер поснјак, тас паст нет... То наше рекирунг нећеш кледиш. Тез гехтнет! тисе тица Сока!

— Гилтовао мој ћосо или не гилтовао, један ти је рачун. Можеш ти тицу Соку цмокнути — у тртицу. У нашим грудима су српска срца са српским осећајима усађена, те их не почупа, као каке швапске репуве или келерабу.

Него ријечи ми здраве ти Марије, што вами куферашима и франковим башибозуцима тољагашима запињају за око наши дични соколови, за то што бацају камена с рамена, а не боду вам те ељугасте очи ваших и мађарских сличних гимнастичких друштава кад држе вежбе и пуцају оштрим набојима из пушака.

— Ја, тас ист либер комшија — нур шпорт.

— Дакле кад ви пушкама пуцате то је шпорт — а кад ми бацамо камена с рамена то је народна војска! Ја не знам који вам је бијес наспео, да вам чак и наше пјевање смета. Кад год ми запјевамо, а ви закука-те! Тако неки дан у вашем „Сарајевском блату“ и „Hrvatskom Bјedniku“, том језуитском боклуку, пасји залајасте на наше миле београдске пјеваче, који нам дођоше у госте на освјећење пјевачке друштвене заставе. Ми вам на то ево ваше лајање отпоручујемо оном народном: „Ко пјева, зла не

мисли!“ — а „пас лаје вјетар носи!“ па вам је од воље и даље лајати док не балдишете, а каравана ће даље мирно путовати.

Ама само да ми је знати, а што болан Ћосо махнишеш нашим лијепим српским пјесмама, кад ми ето не манишемо вашим куферашицама „тицама“ пјевачицама, што ви рекли „фолкс сингерке“. Знаш онијем у кратким сукњицама од бурунцука и од главе до пете „деколтоване“, кад стану размахивајући у вис ногама да шире — пјесме, тако да је то милина гледати како оне буде крв одртавелим куферашима који су по вашим разним „мачкен баловима“ „соарејима“ сву своју снагу излумповали тако да ни Богу ни људима не вриједе пишљивог боба. Па кад окупете ваше милозвучне „тичице пјевачице“ да разносе по шехер Сарајеву пјесму:

„Рези, Рези,

Свуци се па лези!“

Или ону:

„Хује, хује, а гди је канабе?“

а ми сву ту вашу културтрегерску работу морамо да кабулишемо; право је да ми у својој кући и дому смијемо вам запјевати своје српске пјесме „Хеј трубачу, с бојне Дрине“. Не, не мој куферашу, тако даље не кабулишемо. Истина Бог ти си се у моју кућу уселио и почео као јеж по њој ширити — али на главу да ми се попнеш недам, но по ком твој куферашком палиграфу из твог кусавог устава. Јок бели! У мојој кући сам ја господар. Мени ти јенсуле не изгура као Махашире да се селим у свјет! — Него боље ће бити да се оставиш ти те твоје ћораџе политике, па сад: „кундак!“ и куфер ти за вратом!

ЕПИГРАМИ.

„Фина“ . . .

Влада држи Србма, тракт,
Каже, да то није такт,
Што са њоме крши пакт!
(А крши га сама — факт!)

Коалиционаш.

Банова реч.

Бан је дао оставку —
Јер не мож' одржат реч,
Ирижани веле му:
„Нек продаје другом креч!“

Ирижанин.

Чека на диплому.

Араничком не иде се
Постао би и принуз;
Па ипак ће и он поћи
Чим добије фус у г...!

Јакако.

Мњење о учитељу.

Мати: Но, како ти се влада твој нови учитељ?

Синчић: Иди молим те, мати, та тај не зна ништа.

Мати: А како би то било?

Синчић: Веруј ми, тај баш ништа не зна. Све мора мене да пита. Ето јутрос ме је питао: Ко је пронашао Америку?

Вакеља.

Радикалима.

Кад нећете да примите оно Суботићево:

„Што је драги камен злату,

То нек буде Срб Хрвату;

Што је златна круна грбу

То нек буде Хрват Србу.“

А ви ћете морати примити оне Тисине стихове:

„Што је злотвор „jó barát“-у

То нек буде Срб Хрвату.

Што ј' мађарски натпис грбу

То нек буде Хрват Србу.“

Од † Абуказема.*)

У гостионици.

Келнер: Ала господине, како ви то можете — и јести и читати новине!?

Господин: Па лепо. Једном руком јодем, а другом читам.

*) Из „Стармалог“ још из 1883 године, али важи и данас. Само је наслов промењен, а песма је иста од речи до речи.

Стрелице.

☛ Да је жив Шекспир, можда би он сад у место „Ромеа и Јулије“ написао „Тису и народности“, кад би хтео да истакне појам највеће љубави.

✠ Енглеска непрекидно гради ратне лађе и непрекидно уверава Немачку да је то из пријатељства према њој. Немачка опет непрекидно кука: „сачувај ме боже пријатеља!“

✠ „Велеиздајничка парница“ — никако да се докоча. Државни тужит. Криж је одавно учинио криж на ту парницу — како „Нар. Новине“ јављају због маларије! — А да то не буде због Томашићеве малерије?

✠ Русија је поклонила Србији три оклопњаке! — Аустријска дипломација гледа у њима поклопњаке за „Drang“.

✠ Српско хрватска коалиција опет тера празну политику. (— Како „празну“?) — тражи Аранићкога главу!

✠ Миловановић и Ерентал се састали у Маријини Лазне да се разговоре о политичким приликама и тргов. уговору. — Богме крајње би време било да се уговор склопи, због извоза говеда, — иначе остаде Аустрија без коња и мачкова!

Надгробни натписи.

Истераним „Кестама“.

— Два дедака обадва једнака. —

ПРВОМ.

Свиња си од увек био,
Вечито си само ри'о!
Сад узели тај ти Broth*)
Увукли у њушку дрот.

ДРУГОМ.

Овде лежи чика Коста,
Беше човек духа проста,
Није знао шта је доста,
Чудо да и тај крет оста.

Истерани.

Јефшин живот — и добар провод.

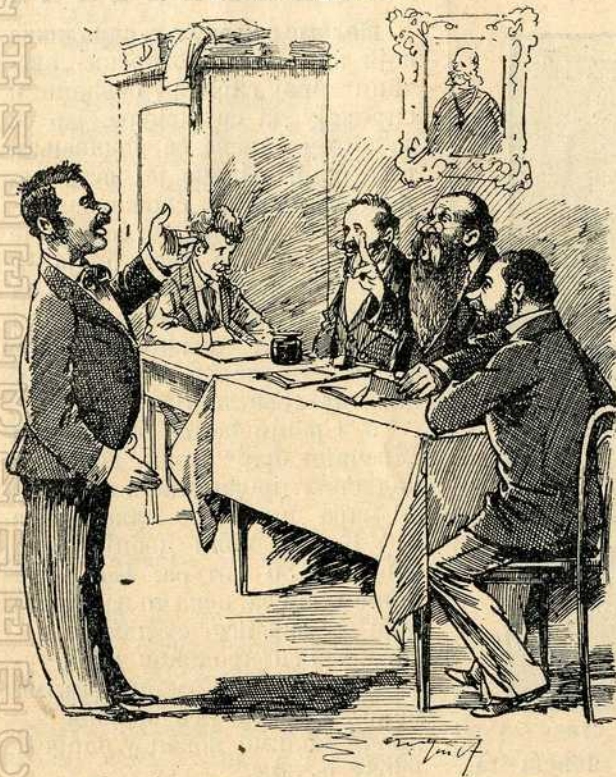
Маца: Где ће те ви овог лета бавити се у бањи?

Евица: Ми? Ми идемо опет у Каменицу. Ту се најјефтиније може човек провести.

Маца: Тако?

Евица: Да! Мати је дала тамо лане водити четири зуба, па је платила само једну круну.

*) Лебац!

Пред судом.

Судија: Како се зове ваш отац?
 Оптужени: Зове се Петар Петровић.
 Судија: Јесте ли ви његово брачно дете?
 Оптужени: Не баш сасвим.
 Судија: Не баш сасвим!? Како то може да буде?
 Оптужени: Знате, мој је отац ожењен, али мати ми није удата!

Театрелија.

Наши глумци и глумице су јако вредни. Они чак и на допусту играју, по бањама: „Моја званична жена“.

Једна глумица и ако је удата изиграва негде у купатилу „веселу удовицу“.

Познато је, да је франкфуртшки професор Ерлих пронашао лек противу крвне болести, који се зове „Dichlorhidratdioxdamidobenzol“, који је сам Ерлих ради лакшег изговарања назвао „Ерлих 606“.

Како код београдског срп. краљ. позоришта има више мутавих глумаца, то је познати шаљивчина чича Илија, једног мутавог глумца овако ословио:

— Ако умеш два пут узастопце без погрешке исказати име Ерлиховог лека, платићу ти 10 добрих цигара.

Мутави глумац је на то укратко одговорио — Ерлих 606, Ерлих 606, — и добио је опкладу.

Кад је чича Илија гостовао једном код Чврге, негде у паланци у Србији — десило се тако, да у кафани није могао друге собе добити осим једне коју је већ један путник заузео.

Пошто је чича морао сутра дап у пет сати изјутра вратити се у Београд, то је после представе изван свог обичаја одмах легао да спава. Око два сата изјутра стане га неко дрмусати:

— Господине, не знате ли кад иде изјутра воз за Ниш?

Чича га само слатко погледа, а затим му окрену противну страну лица — и захрче даље.

Изјутра око 5 сати устане чича, и кад је био готов за пут, а он стане дрмусати оног непознатог. Онај се пробуди и стане бленути.

— У десет сати, продере се чича на њега, залупи врата за собом и оде.

Вести из места и са стране.**„Мехкиш“ у Новом Саду.**

Нови Сад је усрећно неки „мехкиш“, који је у Босни од честитих Срба босанаца припасао пешкир ради великих заслуга у „мехкишкој“ политици према Аустрији. — Еј мехко, мехко, — ал' си се опеко!

○ Престоничке новине доносе вест, како је новосадски посланик Шлезак пао у Сабору. Неки новосађани жале што није пао раније! На пр. о избору!

¶ И ако је хаузирање забрањено, у Сентомашу један млад нови трговац, Србин, хаузира од куће до куће с оговарањем ондашњег свог конкурента Србина трговца. Име му не износимо — јер Сентомашани га знају — а шире публице се не тиче.

△ Новосадска полиција никако не може да уђе у траг једном кандидату за лудницу, који већ друга година дана пише анонимна писма (— у којима бестијално и децу напада) — оvd. трг. путнику Стејину. — Неко је љубопитан ко ће кога пре пронаћи, полиција тог лудака или тај лудак полицију (кад већ сазре за лудницу!)

□ „Српство“ је почело доносити возни ред мађ. државне жељезнице. — Право Српство му на то довикује: *mehet!**

*) Један посланик је изнео у Сабору пре годину дана, како под тим огласима влада давала субвенцију појединим листовима, по неком листу и 10.000 круна годишње. Пре је „Застава“ те огласе доносила, док је била у благонаклоности — сад „Српство“ те огласе доноси. Хја, времена се мењају — и људи у њему.

Комшијине муке.

Миха: Пре су се тукла, а сат се љубе. то нећеш та путнеш топро крај — за мене! — Да не сметам ја паћушка, штокот?

Баћушка: Ни најмање!

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

Молимо сву ону г. г. сараднике који нам за црногорски „свечани“ број сарадњу обећаше и спремају да се пожуре, јер се за истом оклева са издавањем тога броја. Иначе је доста материјала већ и сложено. Молимо још свакога, да се заузме за растуривање тога броја — како би што више у народ продreo. А нарочито оне, који треба да га преко „кинеског зида“ — пребаце и растуре у царству „светлости“.

У Србији ће се тај дупли „свечани број“ моћи добијати код свих продаваца новина по 30 пара дин. Исто тако ће се и у Котору моћи добијати на број по 30 потура. Ко жели више бројева, нека то за раније јави — као што су нам се досада многи продавци и растуривачи јавили. Само познатима ћемо послати без новаца — иначе молимо новац у напред. Рабат је 30%.

Управа „Стармладог“.

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

Листак.

БОЖИЋЊЕ ПРАСЕ.

Шаљива игра у 1 чину. Писац ће се на крају — казати.

(Наставак).

Амалин. Ја овде са вама развезао диван, а код куће ме моја Стака очекује.

Кајка (напина му ракију). Јели по вољи, једну — ?

Амалин. Може. Али само љуту. Да ме мало прокоље. Заш ово је данас деветнајста.

Кајка. (Даје му.) Ово је баш по твојој вољи.

Амалин (прихваћа чашу). У здрављу провели Христово воскресеније — овај хоћу рећи рожденије. Спасајте се! (Пије).

Кајка. На спасеније!

Амалин. Ауу — баш љута, чисто ми сузе удариле на очи. (Брише рукавом нос).

(С' поља се чује): Кајка, Кајка!

Кајка. Ево, мама!

Амалин. Поздравите газда Вула, да сам све исправно донео. У здрављу! Ауу! (Одлази).

Кајка. У здрављу, у здрављу (уздахне) је-два га се опростих.

ПОЈАВА V.

Кајка, за тим Цаја.

Цаја. Где си ти девојко? Не чујеш, да те вичем?

Кајка. Та никако да се опростим тог гњаватора.

Цаја. Којег гњаватора?

Кајка. Та тог амалина.

Цаја. Зар је он све до сад био овде?

Кајка. Овог часа је отишао.

Цаја. Е. тако. Ма какав ђаво се нађе, па те гњави. Отвори молим те брзо тај пакет, да то прасе турим у фуруну. Знаш, да ти отац не воли ладну прасетину. Сасвим сам заборавила на то прасенце.

Кајка. Ја, ево, ево, мама. (Узима пак.) Не-што ми је сад дошло трбушасте, него непечено, а и глава му сасвим пљосната. (Отвори сасвим пакет и спази главицу купуса и целер. Цикне.) Јух! (Одекочи).

Цаја. Шта је, ваљда не уједа?

Кајка. Не, јер ово и није прасе!

Цаја. А да шта је? Ваљда није наопако мачак.

Кајка. Још горе! (Показује главицу купуса и главицу цвекле).

Цаја. Купус?! леле мени.

Кајка. За то му је глава спљоснута.

Цаја. Ма јел' тај човек шашав?

Кајка. Шта трсба овај купус да значи?

Цаја. Здравља ми, тај тера срдњу с' нас.

Кајка. Мислил тата, да с купусом божић проведе?

Цаја. Е, бруке м је, невидовне.

УНИВЕРЗИТЕТСКА
БИБЛИОТЕКА

Кајка. (Сети се.) А! — мама —

Цаја. Е?

Кајка. (Живо.) А да се не буде амалин помео?

Цаја. Како помео?

Кајка. Па тако, да нам је променуо пакет. Можда има на њему адреса. (Подиже артију из које испадне посетна карта.) Ево цедуље!

Цаја. Да видим шта ли пише, јели од њега?

Кајка. (Врти главом.) Није Слушај. (Чита.)

Драги газда Вуле!

Оно прасенце које смо мезетисали у кафани код седам лафа — било је твоје. Немој много да се љутиш, јер то шкоди здрављу и лепоти. У здрављу провео празнике, и на здравље ти био слатки купус!

Твој побро

Тома Јефремовић.

Цаја. На здравље ти пита домаћине! Нел' ти рекох ћерко, да ћемо остати овај божић без печенке.

Кајка. Но то је неучтивост.

Цаја. Море, каква неучтивост.

Кајка. А да шта је?

Цаја. Безобр злук је то ћерко, реци безобразлук. Здравља ми мог, да сад одкуд ваиђе, ако му неби фрљила ову главицу купуса у главу — не била Цајка, која сам.

Кајка. Али така неумесна шала.

Цаја. Ја, с' таким оцем, као што је твој, има право свако да тера шегу. Ах, боже, боже! Зашто си баш мени таког мужа дао. (Одлази на леву страну у кујну.)

Кајка. (Сама.) Но, и то ће бити леп божић. Така комедија. И тај Јанков отац је потрефио кад ће правити тако неслану шалу. Баш данас. На божић, кад ми је Јанко обећао да ће доћи да ме проси. И тај ће се лепо провести. Погодиће врата. Кад би га бар могла известити да причека са прошевином, бар док прва ватра не

прође! — Већ видим да ће се то све зло свршити. Ах, боже мој, баш немам среће у љубави. (Плаче и одлази за Цајом у кујну.)

ПОЈАВА VI.

Вуле, (улази на средња врата добро је расположен.) Ха ха, ха! Ево ме, ту сам. Једва их се курталиса. Колико је? (Вади сат и гледа.) Један сат. Ја, неможеш брате друштво је. Дела још једну, па још по једну... па један сат ме ухвати. Ништа, мало закашњење воза. Ал пивце му је само тако може бити. Јагодинско. Какви чвапски пилзен. То је пивце. Па онда и мезе је фино било. Млада прасетина, па све се топи у усти. Е, јес фини човек тај гостионичар код 7 лафа. Изнео гостима цело прасенце за мезе. Ама тако је плануло у час. Море, па и шерет је он. Није то да кажеш нека добродушност, него шерет је он. Рецимо да га то прасенце и кошта 5 динара — а лако може бити да му је какав сеља и на презент донео, — он је од нашег стола узео најмање 3 банке. Ето на пример мој цех. Узе таблу и креду, те цврц цврц, — банка, цап! Ја, трговина је, трговина. Такав ти је данас цајт, што рекао Чваба. Тако мора у данашње време да се ради, ако хоће да се просперира. (Осврће се.) Него како то, да од мог друштва никог нема. Камо га моје бабче. Хе, Цајо, Цајо, ти! Где сте људи божији!?

ПОЈАВА VII.

Вуле и Цаја.

Вуле. } (Заједно). Ево је, јаој љута је као рис.
Цаја. } Ево га ту је. Је си ли приспео човече?

Вуле. Јесам хвала богу. (За се.) Сад ће бити грмљавине. Христос воскресе бабо моја!

Цаја. Богме си ти јутрос рано воскресео, а доцне на ручак дошао.

(Наставиће се.)

Пашентбиро

друштва Norddeutsche Handels- u. Industrie-Gesellschaft,

Bremen

Филијала у Лондону. Друштво с ограниченом одговорношћу.

Прима

јефтине пријаве

и посредује

искоришћавање проналазака уз гаранцију

у смислу друштвена правила.

Ако нама повереног проналазак заштитно право не би могли спровести да се патентира или не би нашли за исти заинтересоване, да се искоришти — ма из ког разлога — ми враћамо нама плаћене пристојбе. — У последње 3 године плаћених отште-та дивиденда износи пуних 100%.

Многа признања.

Наклада листа за проналазаче:

„Der Deutsche Erfinderefreund“

као и прилога истог

„Званична извешта“ „Међународни проналазачки вашар“ „Сунце“.

Претплата на 1/2 год. 5 Марака. Број на углед и сва извешта о погодностима које се у листу за претплатнике налазе дају се уз 10 по-тура марку.

Извешта бадава.

Предрачуни бесплатно.

ИЗВОД ИЗ ЦЕНОВНИКА.

Пријава проналазак да се патентира уз гаранцију по друштвеном правилу.

За	Марака	За	Марака
Немачку	35	Италију	105
Енглеску	35	Америку	115
(провизорно)	35	Швајцарску	115
дефинитивно	110	Русију	140
Аустрију	70	Данску	55
Француску	120	Шапањолску	110
Белгију	35	Луксенбург	25

Горњи бројеви означају наше основне таксе за пријаву т. з. заштитно право, у којима је урачуната припадајућа пријавна такса држави, наша награда или наших страних заступника има се још урачунати, које зависе од проналазак, трошкове за пртеже, превод и спровођење предодлуке и т. д. које се све такођер вапрудно јефтино рачуна.

ЛЕКОВИТО КУПАТИЛО РУСАНДА

Продужење купалишне сезоне лековитог блатног купатила „РУСАНДЕ“ у Меленцима које са сигурним успехом, по употреби 20–25 купања лечи јогунасту и застарелу костобољу Caries Negrōsis, севодине, хроничну реуму скрофулу у свима њезиним облицима и појавима, које нису биле у стању да излече никакове лековите масти. Нарочито лечи Psoriasis psurigo, кожно болест. Код женских неуредан крвоток у којим болестима премашује најчувенија интернационална купатила, продужује своју купалишну сезону до 15. 28 септембра т. г. У купатилу је стална лечничка помоћ, апотека, четири модерна уређена хотела са 100 соба, кафана, рестаурација са особито добром кухињом, одлична музика, леп парк за шетњу, кр. угар. пошта, телеграф и телефон, те је према томе свака удобност гостима обезбеђена.

Проспекте и ближа извешћа даје сваком на захтев и бесплатно управа купатила Русанде у Меленцима. (Торонталска жупанија).

ЗА УПРАВУ КУПАТИЛА:

Каменко Пиперски
деловођа.

Милан Гранић
председник управитељ.

Отворено преко целе године.

Надалеко припознато те хиљадама похваљено као лековито купатило, с најјачом садржином јодне лековите воде, која је по исказу првака хемичара, потпунија него садржина јода у купатилу Липику. Најлековитија сумпорна вода за лечење Ишиаса хроничне реуме, костобоље и севодине и т. д.

Сваковрсна лечења ладног купања. Угљене киселине, фанго, блатне и сумпоровите купке. Електрична купања. Сваковрсне лековите и вибрационе масаже. Радиогенова лечења са пићем и купањем. Сунчана, ваздушна и у песку купања. Раскошно парно купатило. Дивна дворана за читање, за одмарање, одлично уређена гостионица са елегантним гостинским собама и добром кујном. Возња аутомобилом до купатила и натраг у варош. Сталан купалишни лекари. Комбинирани јефтине цене за купке. Диван и новник се на захтев шаље бесплатно и франко:

Управа купатила.

„Стармлади“ излази 1. и 16-ог сваког месеца. Рукописи се шаљу на уредништво. Претплата се шаље на администрацију „Стармладог“ у Нови Сад (Ujvidék), Витковићева улица број 16.

Власник и издавалац: М. Крстоношић (Поједини број 30 пот.) Одговорни уредник: Петар Крстоношић.

Штамарија Учитељског Д. Д. „Натошевић“ Нови Сад.

Продавцима новина.

„Стармлади“ се добија у Београду код Романовића, до Коларца, уз уобичајен радат.

ПОГРЕБНО ПОДУЗЕЊЕ

и стовариште надгробних споменика

ПАЈЕ МАРКОВИЋА у Н. САДУ

у средини дунавске улице, телефон број 168.

Филијала: погребно подuzeће „Конкордија“ пређе Буре Стојковића, Курчинска улица број 15.

Држи вавада огроман избор сваковрсних каменних надгробних споменика. Натписе изрезује најсавршеније, а позлата дупла и дуготрајна. Велики избор мртв. сандука, венаца, покрова и целокупне опреме за погребне. Цене строго солидне а послуга најтачнија.

СИГУРНУ ПОМОЋ

од укваре

можете наћи мојим опасачима. Иштите да вам бадава пошаље обавештај фирма која још од 1864. год. постоји:

АУГУСТ ЦИГЛЕР, Нови Сад (Ujvidék) Угарска преко пута од Централ. Кредитног Завода бр. 21/А.

ЛЕКОВИТО ВАРОШКО

Аршеско Купатило

У НОВОМ САДУ.

Фрање Ракоција пут.

Телефон бр. 264.